Ч. 51 (11.304). Львів, вівторок 6. березня 1928. Pocztowa opłata zapłacona ryczałtem. Рік XLVI

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДЕННО ПЕРЕДПОЛУДНЕМ

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. — Конто почт. щадн. 143.322. — Адреса для телеграм: „Діло", Львів. — Гол. Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА: Місячно: в краю 4·50 зол. — За границею: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зл., Німеччині 7·50 зл., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зл., Австрії 7·50 зл. — Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41. „ Друкарні: 29-26. — В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. — ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Ще тиждень.

Львів, 4. березня 1928.

Вибори до сойму вже за нами. Тернистий шлях, звязаний з виконанням конституційного права і громадянського обовязку, ми вже пройшли, поборюючи безліч перепон, оборонюючи закон і право в намаганні виявити дійсну волю міліонів. Які остаточні висліди виборчих змагань, передчасно ще говорити. Бо не маємо ще повної картини ані ходу виборчого акту, ані його вислідів. Про остаточні виборчі висліди можна буде говорити та робити з них висновки аж в середу (7. ц. м.). Бо устійнення й оголошення висліду виборів у виборчих округах згідно з арт. 87 виб. ординації відбувається найпізніше на третій день (себ-то у вівторок) після голосування. Аж тоді матимемо дані для оцінки виборів й їх висліду, аж тоді зможемо робити висновки, аж тоді можна буде говорити про виборчу побіду чи поразку.

Та незалежно від такого чи іншого висліду виборів до сойму, мусимо мати на увазі, що виборчий період іще нескінчений, незавершений. Перед нами ще тиждень зусиль, тиждень напружуючої праці, бо перед нами ще вибори до сенату в дні 11. березня. І тому не зважаючи на такий чи інший вислід виборів до сойму ми мусимо доложити всіх зусиль, щоби корисно перевести вибори до сенату. Коли вислід виборів до сойму буде для нас додатній, то виборами до сенату завершимо свою побіду; колиж навіть недільний вислід (з 4. березня) був би для нас некорисний, то виборами до сенату мусимо його поправити.

Годиться пригадати сенатським виборцям головні постанови виб. ординації до сенату. Право вибирати до сенату має кожний виборець до сойму, що в дні оголошення виборів (себ-то в дні 5. грудня 1927) мав скінчених 30 літ і що в тому дні жив у виборчій окрузі щонайменше від року. Право вибориости (бути вибраними) до сенату мають горожани, незалежно від їх місця замешкання, що в дні оголошення виборів скінчили 40 літ життя. Сенат складається із 111 сенаторів, з того 93 вибирається в округах, а 18 на основі окружних виборчих вислідів приходить з державної листи. Кожне воєвідство є виборчою округою до сенату. На українській території воєвідство львівське вибирає 9 сенаторів, станиславівське — 4 сенаторів, тернопільське — 5 сен., волинське — 5 сен., разом 23 сенат. Крім того мішані воєвідства: поліське (украін.-білоруське) вибирає 3 сенаторів, а люблинське (українсько-польське) — 7 сенаторів. Районн (обводи) голосування до сенату покриваються з виборчими районами до сойму.

Виглядн виборів до сенату є для нас без сумніву корисніші, як до сойму. І то з двох причин: 1) тому, що до сенату зголошено менше виборчих лист, як до сойму, а тим самим і меншим буде розбиття українських голосів і 2) тому, що у виборах до сенату бере участь зрілий, отже життєво досвідніший і тверезіший елемент, менше податний на приманчиво-крикливу музику демагогії.

Тільки одно є вимагане: щоби всі українські виборці обох полів сповнили громадно свій горожанський обовязок, щоби ніхто не відтягався від нього, щоби ніхто не легковажив собі сенатських виборів. У нас привиклося недоцінювати ваги і значіння сенату, уважаючи його складом — кажучи вульгарно — старих меблів. Тимчасом управнення сенату мало-що менші від управнень сойму, а загальне значіння сенату конституційно одновартне і рівнорядне зі значінням сойму. Тому було би помилковим недоцінювати ваги сенатських виборів — тимбільше в часі, коли перед польськими законодатними установами стоїть далекосягле завдання зміни конституції.

Правда, виборчий період тягнеться занадто довго. Ясно, що виборчі справи осточортіли вже навіть нашим терпеливим громадянам — тимбільше, коли вибори відбуваються в таких нестерпних умовинах, як тепер. Але якраз натиск наших противників в напрямі викривлення волі українських виборців та осягнення корисного для себе виборчого висліду, повинен заставити нас обстоювати наше право до кінця — хочби й серед найбільш неприятливих умов.

Ще тиждень, ще лише тиждень напруження, тиждень зусиль і скінчаться вибори. Нашим обовязком подбати, щоби ми нічого не проминули, нічого не прогайнували, що могло би нам дати побіду, щоби ми мали пересвідчення, що в границях можливости ми зробили все, що до нас належить. І тому в той останній тиждень в повному складі і почутті ваги останнього акту виборів повинні працювати наші виборчі комітети, і тому в повному розгоні і розгарі повинна кипіти праця на місцях і в окружних осередках. Ще лише тиждень. Використаймо його вповні для корисного висліду сенатських виборів!

КОЖНИЙ СВІДОМИЙ УКРАІНЕЦЬ ВІДДАСТЬ СВІЙ ГОЛОС НА ЛИСТУ 18

Варшава на передодні рішення.

Значіння варшавських виборів. — Жмінка статистичних дат про вибори з 1922 р. — Головні нинішні суперники. — Млявий настрій. — Боєва „одинка". — Трагікомічні порядки.

(Від нашого кореспондента.)

Варшава, 3. березня 1928.

Дійдуть до вас ці рядки вже в день після виборів, та писані вони на день **перед** ними. Саме завтра Варшава рішає, яким має показати своє політичне обличча. Політичне кредо всякої столиці є у загально-державній виборчій статистиці одним із найцікавіших місць, бо воно, безумовно, свідчить найкраще про силу впливів передових партій, про зріст чи упадок тих чи інших суспільницьких течій серед будь-що-будь найсвідомішої частини населення. Та поминувши вже ці загальні огляди, теперішні вибори у Варшаві мають ще свій особливий смак. Нема жадного сумніву, що на вислід травневого перевороту, з якого зродилася нинішня влада марш. Пілсудського, мала чималий вплив — Варшава, вірніше: варшавська вулиця, активна частина варшавського населення, себто варшавський пролєтаріят. Варшава, яка при виборах з 1922 р. показала себе наспів задекльоровано-ендецькою і наспів красою (докладно буде про це мова далі), у згаданих травневих днях засвідчила величезні симпатії для Пілсудського, що йшов на розвал ендеції. І ось цікаво, які ті симпатії нині, — нині, коли є найкраща нагода виявити їх, коли — буває — продовж цілої вулиці не найдеш ні одного дому, на якому нема афіша з портретом маршалка, або бодай з його іменем! Вислід цьогорічних соймових виборів у Варшаві буде найбільш міродатним показчиком: чи травневий переворот відніс ідейну побіду чи може морально... збанкротував. Тому, гадаю, варшавському рішенню варта присвятити увагу не тільки **день після** нього, але й **напередодні його.**

Варшава вибирає 14 послів. За тих 14 мандатів виступило до боротьби в 1922 році 16 ріжних лист, з того шість таких, яких не прилучено до жадної листи державної. Побіду віднесла „8-ка", ославлений бльок „Хієни" (ХН, НД і ХД. — „Хшесціяньска єдносць народова"). На 14 мандатів листа ця здобула рівно половину, — 7 мандатів. Попееси дістали 3 мандати, жиди з бльоку національних меншин (16-ка) 2 м., 1 м. — жиди Прилуцкі, 1 м. — комуністи (Круліковскі). До сенату війшли: 2 ендеки, 1 жид зі 16-ки і 1 пепесівець. Статистика голосів така*): всіх мешканців було тоді у Варшаві 936,713; право голосування дістало 564.331; голосувало 403.795; важних голосів віддано 401.504; на 5 лист, які здобули мандати, впало разом 352.505 голосів, на всю решту 11 лист впало голосів 48.999. Ендецька „8-ка" зібрала голосів 168.582, ППС — 83.241, бльок 16-ки (Ґрінбаум) 50.558, комуністи — 26.920 і Прилуцкі 23.204. Листа нібито державна, щось як нинішня одинка, якою тоді була „Уніа народово-паньствова" (ч. 10), дістала голосів усього 16.804, консервативісти, які йшли окремо („Польске Центрум", ч. 12) зібрали 6.476 голосів. Була й тоді „безпартійна" листа і звалася „Вшехпольска організація безпартійна" (ч. 24) і дістала разом 181 голосів. Та було пять лист, які дістали ще менше: „Ліґа Оброни Праци" (ч. 26) — 108 голосів, „Поалєй Ціон" (ч. 27) — 86, „Ратуйце Польскен" — 45, „Незалежні соціялісці" (ч. 30) — 16 і „Контушовци" (ч. 28) — 8 голосів!

Ці числа вказують, що при величезному, так сказатиб, формальному, зовнішньому політичному розпорошенні Варшави, фактично відносно дуже невеличка частина голосів розбилася поміж листи дрібні і, згідно з обовязуючою ординацією, змарнувалася. Зі статистики голосів по округах (дільницях міста) виходить, що найбільший відсоток голосуючих був у центральній частині Варшави, найменший — у жидівській дільниці. Цим пояснюється теж побіда ендеції, в якої рядах майже вся варшавська інтеліґенція. Жиди булиб дістали безумовно бодай ще один мандат, колиб не окрема листа „Бунду" (змарнованих 18.986 голосів) і (дуже цікаве явище!) величезна абсенція жидівських жінок.

Скільки лист **тепер суперничає** у Варшаві — єй Богу не знаю! І либонь мало хто знає про це поза виборчим комісаром! Напевне істнують й тепер такі листи, як „контушовців" у 1922 р., які зберуть завтра від 5 до 100 голосів (родина „чолового" „мурованого" кандидата, його вірителі і приятелі від чарки), та про які варшавські виборці довідаються щойно після виборів. Ріжниця у політичному угрупуванні теперішньому й давньому та, що одним із головних суперників виступила „нова" партія безпартійних — державна одинка з плечима могутнього державно-адміністраційного апарату. Зрештою, ситуація незмінена. Давній, ендецькій 8-ці цілком відповідає нинішня 24-ка, яка є знову бльоком „ха-енів" п. Стронського, „чистих" ендеків (або т. зв. „Звйонзку людово-народового) і ха-деків. Під тим самим „нумерком" „2" виступає ППС, стара 16-ка з тими самими особами віджила у 18-ці, так само окремо йде (ч. 33) Прилуцкі, так само поважним суперником є — комуністи. Всетаки пересунення будуть чималі, однак уже нині можна напевно сказати, що поза згаданими шести групами (1. 2. 24, 18, 13 і 33) і хіба ще можливо „Бундом", всі інші листи відпадуть, не здобувши ні одного мандату. Це таке ясне, що можна навіть напередодні виборів забавитись у „пророка"!..

Настрій безумовно млявий. Хто, оглядаючи в ілюстрованих журналах фотографії обліплених афішами варшавських камяниць, чи читаючи варшавську пресу, гадав, що Варшава вся тремтить у виборчій гарячці, той грубо помилився. Навіть при минулорічних виборах до міської ради був замітний більший рух, ніж при цьогорічних виборах до сойму. Колиб не „одинка", то справді виборів гейби не було! Цю заслугу треба таки „одинці" признати: вона робить „рух" і то такий рух, що примушує інших теж рухатися! „Одинка" веде провід у виборчій агітації: маса всяких можливих афіш, по всіх кінах пропагандові фільми, на перехрестках великих вулиць верешать уставлені на бальконах радіо-туби, над пречисленними виборчими помешканнями одинки — електрична ілюмінація. Та головний засіб агітації це таки афіші і на цьому полі приходить до найбільших суперечок: поміж наклеюючими та власниками домів і з сторожами. Зірвання афіша „одинки" є злочином, який грозить не тільки пімстою у формі заліплення даного будинку новими афішами „одинки" від тротуару по самий дах, але: карами за санітарні провини. Хто у білий день на видній вулиці відважився би зірвати афіш 1-ки, це був би справжній герой — і такого ще нема! Зате раз-у-раз бачиться зовсім безкарне нищення афішів 24-ки чи 2-ки. І ось, надзвичайно симптоматичний факт, що таки є у центрі міста й по ріжних вулицях доми, де вікна демонстративно обліплені й бальконн обвішані наліпками й афішами 24-ки чи 2-ки: видно, що акція таки викликує реакцію. Фільмова й радіова реклама не робить враження, — навпаки, навіть прихильна „санації" публика сердиться, що за свої гроші замісць розваги дістає знову політику, від якої тікає до кіна чи до радіо-апарату. Взагалі, коли завтрішні вибори принесуть санації поразку, то не мало причиниться до неї останній виборчий тиждень: почувається, що перетягнено струну.

Зовсім інший образ представляє центр міста й інший передмістя, та головно — жидівська дільниця. Там сліпа агітація цілком інших лист, ніж до центра й не пхаються. Безумовно, що фінанси не

---

*) „Statystyka wyborów do Sejmu i Senatu, odbytych w dniu 5 i 12 listopada 1922 r., Warszawa 1926. Nakł. Głównego Urzędu Statyst. Стор. 15 і 118.

можність обликування віч такої 18-ки (всі власники саль у Варшаві воліють, задля святого спокою, не наражуватися „власть імущим" і салі 18-ці не дають!) сповужує прихильників тої двоти до живішої агітації вуличної. Туди треба врахувати й демонстрації перед єдиною жидівською бупім то сіоністичною щоденною газетою у Варшаві на польській мові, „Нашим Пшегльондом", який у цих виборах дав новий доказ безпримірної деморалізації і до останнього тягнув хвостом: то в бік 18-ки то угодової 33-ки Прилуцького й Кіршбраума. Так, як ревізії в ОКР („Окружний Комітет Робітничий" ППС) викликали помітну реакцію серед робітництва а сутички поліції зі студентами серед інтелігенції, так само переслідування 18-ки владою та методи корупції з боку 33-ки, безумовно вплинули на деяку консолідацію ідейного жидівського національного табору.

Взагалі жаль бере, коли глядіти, скільки то грошей іде на т. зв. виборчу агітацію цілком надармо! Варшавський виборець у масі давно вже „зорієнтований": він давно вже знає, на кого йому голосувати і вся агітація має тут наслідки мінімальні і то — як уже згадано — часто цілком інші, ніж задумала. Докладніше можна буде перевірити ці враження і рефлексії завтра, в день виборів, і післязавтра, коли відомий буде їх вислід.

І. Кедрин.

Перед виборами.

Кінцеві пророцтва.

Кажемо: „перед виборами", хоч повинні згідно з дійсним станом річей говорити: „після виборів". Зберігаємо востанне цей напис тому, що в понеділок і у вівторок іще не будемо мати остаточних вислідів виборів до сойму, отже все ще будемо під тим оглядом находитися „перед виборами", а також тому, що пророцтва наведених тут політиків торкаються саме виборчих вислідів. Дійсність виявить, наскільки вони гармонізуються або розходять з нею.

В справі вислідів виборів забирає з черги голос на сторінках „Слова Польського" східно-галицький сіоністичний ватажок д-р Л. **Райх**. Не зважаючи на виспівувані ним й його співпартійниками пеани в честь уряду марш. Пілсудського на протязі довгої виборчої кампанії, **„zum Schluss"** нарікає він на террор „одинки". Нічого не помогли його інтервенції у Варшаві. Там давали йому до зрозуміння, що то дрібниця, то — мовляв — „гіперпатріотизм" східно-галицьких достойників. Бровуж на місцях в Галичині так оправдувалися урядові „гіперпатріоти" перед добровільним „гіперпатріотом" д-ром Райхом: „Щож маємо робити, коли жиди зі сльозами в очах приходять, прохаючи, **щоби їх звільнено від 17-ки, бо хотять голосувати на 1-ку?"**

Ці „прохання" не настроюють д-ра Райха оптимістично. Він не говорить про гороскопи 17-ки, а каже лише, що

„був би то фальшивий крок, колиб вам (жидам) забрано тих кілька мандатів або помітнішу кількість того дорібку жидівських послів в „Малопольсце Всходнєй", дорібку зрівноваженої, спокійної праці. Було би то фальшивим з державного становища, бо конфлікти між польським і жидівським громадянством, частинно злагіднювані на протязі останніх літ, мали би нове джерело".

24-ка працює тихо, скупчено. Вислід її праці буде значний. Бриль пересаджує; він здобуде мало мандатів. ППС не вийде найбільше поза три мандати.

„В українців лише УНДО входить поважно в гру. Інші українські листи без сили".

Також пепесівець д-р **Дренгевич** нарікає на „одинку". Не зважаючи на море афішів, летючок, повінь агітаційних фраз, „одинка" здобуде далеко менше мандатів, як сподівається. Найбільше 40—50 мандатів у цілій Польщі, а в Сх. Галичині 6—7 мандатів. ППС здобуде 30—40 прц. голосів більше, як в 1922 р. В Сх. Галичині сподівається ППС здобути пять мандатів (Львів-місто, Стрий-Дрогобич, Самбір, Перемишль і Станиславів). Комуністи виберуть в цілій Польщі найбільше 10 послів. У Львові дістануть 1000—1500 голосів у жидівських дільницях.

„З українців найсильніше є УНДО; однак уважаю, що не здобуде стільки мандатів, скільки могло здобути при останніх виборах. Взагалі **українцям не обіцюю у нас і на Волині разом більше, як 25—30 мандатів".**

Вигляди Бриля дуже вялі. „Пяст" вийде з виборів зовсім розторощений. Вигляди 24-ки не великі, але II мандат у Львові певний.

Стільки пророкують польські політики. Побачимо, наскільки ті пророцтва відповідають дійсности.

Страхіття виборчої демаґоґії.

Моральний бандитизм засобом виборчої боротьби.

Політичні москвофіли найновішого видання, агуртовані біля двох рахітичних органчиків „Рада" і „Праця", що творять т. зв. „незалежну" партію праці, вислуговуються в горячий передвиборчий час своїм хлібодавцям неабияк. Не думаємо писати нині про весь їх агітаційний апарат та його засоби боротьби, не думаємо й знайомити наших читачів з низьким, негідним, плюгавим змістом всеї їхньої виборчої „літератури", та всеж не можемо мовчки пройти попри одну їх виборчу летучку, опубліковану перед самими виборами до сойму, що носить вимовну назву: „То є правда". Летучка видана „накладом К. Личківського".

На вічну ганьбу і в пересторогу всім чесним громадянам перед її авторами, тобто „незалежною" партією праці зарепродукуємо на цьому місці найбільше пророчисті місця з неї:

„Що УНДО — читаємо там — є панська партія — то є правда! Що УНДО є ворогом української держави за Збручем — то є правда! Що УНДО хоче викликати війну з радянською державою і проливати кров наших братів за Збручем на це, щоби на Україні панували пани і петлюрівські руїнники української державности — то є правда! Що УНДО для знищення української держави за Збручем просить помочи у Варшави — то є правда! Що УНДО має провід, котрий приклав руку до зруйнування української державности, бо хоч петлюрівці вже помирилися з Польщею, відступаючи їй Галичину та північно-західні землі, д-р Дмитро Левицький лишився далі добре платним урядовцем Петлюри — то є правда! Що УНДО є петлюрівською партією, бо риба воняє від голови — то є правда! Що УНДО хоче згоди з польськими панами — то є правда! Що УНДО робить скрито те, що УНС робить явно — то є правда! Що УНДО вже зробило угоду з жидами і польськими направляками при громадських виборах — то є правда! Що УНДО тепер при виборах до сойму і сенату знов зробило угоду з жидівськими й іншими чужими панами — то є правда! Що УНДО іде тому до виборів з ворогами нашого народу і церкви — то є правда! Що УНДО не ставило ніякої української листи до виборів, бо 18 то листа жидів, німців і ундівських панів — то є правда! Що УНДО не має права говорити що 18 то українська листа, бо це листа національних меншин — то є правда! Що УНДО таким способом зреклося святої нам назви українця, а називає українців меншиною на тій нашій землі, де український народ є більшістю — то є правда". І т. д. і т. д.

Правда, що гарне! Отже партія національних руїнників і безвідповідальників не вагається брати на себе відповідальність за усі ті брехні, якими переповнена цитована летучка? Ні, вона вже перед нічим не завагається! Вона сліпа і глуха на все, вона не вразлива на зовнішнього великого і небезпечного противника українського народу, бо вона має нівечити та плюгавити Українсько Національно Демократичне Обєднання, бо це їй наказали робити, бо за те їй платять, бо інакше не може поступати наємник, інакше не може і не сміє навіть думати платний нагаїч. Горе тим, що втратили свободу розпоряджати не тільки власним тілом, але навіть душею — бо живуть вони всеціло для других, затрачують у собі всі людські моральні цінности, скочуються в пропасть занепаду, обдерті з усього, що складається на чоловічу гідність у людині, словом попадають у стан, в якому гасне іскра Божа в їхній подобі. Наслідком того стають носіями зла та лиха в пройнаті ненавистю і відразою до всіх, що не втратили моральних цінностей людини, стають професійними сівачами лиха і руїни, стають злочинцями, які в громадському житті здатні на найнікчемніші вчинки та „подвиги". Це геростратн! Для них можна мати навіть деяке співчуття, бо вони „нещасливі, невільники і раби, але муситься ними погорджувати, бо до такої „нищети", до такого морального самогубства докотилися добровільно.

В безконечній черзі...

ПОЛІТИЧНИЙ ПРОЦЕС 17-ЬОХ.

ТРИЦЯТИЙ ДЕНЬ РОЗПРАВИ.

На нинішній розправі, що стягнула знов масу публики, яка виповнила велику салю по береги, зачав свою промову прокуратор д-р Ланевський. Хоч прокуратор застерігся вже на вступі, що буде говорити сухо й оперувати виключно голими фактами, він не жалував у своїй промові й патосу, а вже безперечно старався бути якнайбільше красномовним, до чого зрештою має, як здається, природний дар. Цею красномовністю й патосом він робив певне враження, але чи його аргументи були переконуючі?

Сьогодні прокуратор обговорив вину обв. Атаманчука, всіх троїх Вербицьких, Головінського і Стефанишина, залишивши собі обговорення вини дальших обвинувачених на понеділок. Аж після того займеться він справою убивства кур. Собінського, якої сьогодні зовсім не торкався (перші два головні питання). Безпосередньо по нім забере слово заступник пошкодованої сторони (вдови по кур. Собінськім) адв. д-р Новак-Пшиґодзкий, голова „Союзу оборонців Львова"..., а щойно після того промовлятимуть оборонці.

Коли западе присуд, нині сказати важко.

•

Промова прокуратора.

В цьому процесі — зачав прокуратор — не місце на красномовність, бо цей процес ріжниться основно від соток і тисячів інших процесів. Ріжниться він не тим, що на лаві обвинувачених сидить 17 молодих людей, яких ціль і місце повинні бути деінде. І не тим, що майже два місяці ведеться тут ця справа, про яку пишуть так богато часописи. Цей процес ріжний від інших з причин засадничих, що мають своє джерело в намірах і почннах, які привели отсих обвинувачених на цю салю.

Кожне нарушення правовости є каригідне, а щож говорити про цей процес? Діла обвинувачених є антисуспільні, тому суспільність має право і мусить боротися з ними. По думці своєї заповіди буду у своїх виводах далекий від сентиментів і фразеольоґії, буду оперувати тільки голими фактами, побудованими на залізній льоґіці.

Коли вглибитися в справу, яку нині розбираємо, то над нею можна би дати один напис: конспірація. Всюди з нею стрінемося, бо все тут відбувалося таємно. Люди вживали псевдонімів, місцевости мали теж прибрані назви. Тим труднійший наш шлях, яким будемо йти до викриття правди. На той шлях запрошую вас, п. судді!

Поки поведу вас, п. прис. судді, шляхами злочину обвинувачених, скажу кілька слів про свій уряд. Втерлося переконання, що прокуратор має одну мету: переслідувати й обдирати з чести обвинувачених, вишукувати все можливе, аби тільки спричинити їх засуд. В дійсности уряд прокуратора, як я його розумію, далекий від того всього, що йому приписує загал. Моїм завданням дійти тільки до правди.

Перед тим, поки перейду до подрібного обговорення вини поодиноких обвинувачених спинюся коротко на політичній сторінці цієї справи. Як відомо, від самого початку повстання польської держави якась часть „рускої" суспільности виявляла постійно своє невдоволення. Це невдоволення виливалося в ріжних актах, від саботажів починаючи, на убивствах льояльних громадян „рускої" народности кінчаючи. З того середовища вийшли й обвинувачені.

Василь Атаманчук.

Переходячи до вини обвинувачених, зачну від першого з них: від Василя Атаманчука. Вже його минуле, за яке, правда, не можна тут потягати його до відповідальности, говорить нам багато. По службі в Українській Армії служив опісля в польськім війську. З того часу відомий є його лист, повний ненависти до польськости, писаний до товариша. Опісля сидів у слідстві під замітом шпіонажі кілька місяців, а хоч військовий суд його увільнив, то все таки щось мусіло бути на річи.

Обв. Атаманчука обвинувачую в приналежности до У. В. О., а тимсамим в таких діланнях, що мали на меті відірвати Сх. Галичину від Польщі і створити з неї самостійну Українську Державу. Друге питання, що дотичить обв. Атаманчука, як і всіх майже інших обвинувачених, відноситься до злочину шпіонажі. Перед 8 днями прийшла вістка, що в короткім часі має вийти розпорядок президента держави, який означить значно вищі кари за шпіонажу, як це було досі. Обвинувачені є в тім положенні, що цей розпорядок до них не відноситься. Тим бачніше треба приглянутися діланням обвинувачених у цій ділянці.

З черги прок. виступив проти тверджень оборони, що обвинувачені ділали в ідейних цілях і з ідейних мотивів. Такі твердження на його погляд не видержують критики. А зрештою ніхто з обвинувачених не признався тут до якихнебудь ділань і до приналежности до УВО взагалі. Зате слухані тут як свідки члени УВО, засуджені в крак. процесі, призналися, що їх організація працювала в користь Німеччини, Росії і Литви.

Про діяльність УВО маю тут обширний реферат. Не подаю з нього нічого, бо історія УВО вияснена тут аж надто і ніяка з виступаючих у цьому процесі сторін не квестіонувала того, що ділання УВО підпадають під поняття злочину державної зради.

Тут богато говорено про крак. процес і його вирок. Не можу поклинуватися на акти й вирок крак. процесу, бо тут їх не відчитано. Але зазначу, що коли там засуджено обвинувачених за певні злочини, то видно, що прокуратор у крак. процесі мав певні докази їх вини, які й стверджено на розправі.

В актах крак. процесу є фотографії і циркуляційні карти обвинувачених в цьому процесі. А відомо, що ці акти походять із знайденого в обв. Піпчинської архіву розвідчої централі УВО в Кракові. Між паперами цієї централі знайдено м. ін. і фотографію обв. Атаманчука, який не хотів нам вияснити, яким чином попала там його знимка. Ясно, що знимка його, як і знимки інших обвинувачених, знайдені в архіві Піпчинської, доказують про їх розвідочну діяльність. Зрештою обв. Атаманчук сам признався до шпіонажі, оповідаючи відому історію з Чернявським який приїхав з ним з Київа до Галичини і виплачував йому що-місяця по 150 зол. за розвідочну службу. Тут, на салі, обв. Атаманчук історію з Чернявським відкликав.

Коли Атаманчукові предложено акт обвинувачення, він побачив, що прокуратор порівнюючи небогато знає про його злочинну діяльність; тому він відкликав історію з Чернявським, але не вияснив нам нічого, де цілий той рік перебував і з чого жив. Правда, тут на розправі відіграв комедію (чи може трагедію), бо Атаманчук забавився тут у джентельмена і заявив, що він був на утриманні одної особи, якої імени він не виявив; а п-і Королюкова призналася, що то вона була тою особою і вона посилала Атаманчукові, як своєму нареченому, по 150 зол. місячно — у звичайних листах...

Не менше дивна також історія з тим фальшивим пашпортом, який Атаманчук купив мимо в якогось невідомого йому жида в Стрию, де він по своїм запевненим жив той цілий рік, хоч на цю обставину не міг подати ні одного свідка. Також сам Атаманчук признався до того, що то він писав до Дерлиці по карти мобілізаційні, хоч казав, що це слово мало означати „мед", а не „моб.". А що означає збирання моб. карт в розвідочних цілях, сказав нам ясно і недвозначно п. сотн. Бедецький, зазначуючи, що не з дійсности розкриття мобілізаційних плянів у самій їх основі.

Обв. Атаманчук ніяк не хотів признатися до свого знайомства з Ів. Вербицьким, а так само Ів. Вербицький не признався до Атаманчука. А як показано Атаманчукові його спільну знимку з Ів. Вербицьким, то він сказав на Вер-ого, що це якийсь Сорока. З того виходить, що оба обвинувачені відпекувалися знайомства з собою, аби себе обопільно крити.

В цьому місці на просьбу прокуратора зарядженo павзу. По павзі продовжав прок. свою промову дальше і сказав:

Тепер перейду в загальних нарисах до представлення вини інших обвинувачених.

Іван Вербицький.

Щодо обв. в. Вербицького, то він сам признався до закидуваного йому злочину шпіонажі. Але до того годі було йому не признатися, коли у нього в хаті знайдено записки про певні військові відділи, газову маску і револьвер. Правда, він оповідав, що маску дістав від Гука і що Гук намовляв його до вступлення до УВО, але він нібито до неї не вступив. Ми чули тут з уст одного свідка, поліц. функціонаря, що Ів. Вербицький, слуханий у слідстві на поліції, спершу розплакався і признавшись у приналежности до УВО, обіцяв зізнати цілу правду. Але потім, видно, нагадав собі на роту присяги організації, яка під загрозою смерти зобовязує своїх членів не зізнавати нічого про діяльність УВО і її членів і відмовив дальших зізнань. Отже фактом є, що Ів. Вербицький признався в приналежности до УВО.

Дальше зверну увагу, що св. Мончинський зізнав у крак. процесі, що Ів. Вербицький уживав псевдоніму: Березовський. А цей Березовський — то небезпечний розвідчик, що ціні стирти реляцій висилав до крак. централі.

Про небезпечну діяльність обв. Ів. Вербицького говорять також його листи до обв. Яницької. Тут прок. покликується на той лист Ів. Верб. до Яницької, в якому він писав до неї, що відмовив усі знані йойму молитви, аби тільки перейти щасливо львівський перон і каже, що він мусів тоді щось особливо важного перевозити.

Вкінці прок. підчеркує, що Ів. Вербицький стояв у тісних звязках з шефом краєвої розвідочної централі Волошаком і з іншими небезпечними типами. Тому злочинна і зрадницька діяльність Ів. Вербицького на шкоду держави — на думку прокуратора — доказана понад усякий сумнів.

Михайло Вербицький.

З черги прокуратор перейшов до обговорення діяльности обв. Михайла Вербицького, якого схарактеризував як дуже небезпечного члена УВО.

Як при попередниках, так і при Мих. Вербицькім прок. торкнувся і його минулого. Опісля обговорив вагу конфіденціональних відомостей поліції, з яких прокуратура не може ніколи резигнувати, але зате точно їх провіряє. Псевдоніми Мих. Вербицького „Шульц" і „Васильків" і звязана з тими псевдонімами діяльність говорять промовисто про небезпечну роботу цього обвинуваченого. Він їздив і до Німеччини в таємничих цілях — на думку прокуратора на розвідочний курс, зааранжований Коновальцем.

На звязки Мих. Верб-ого з крак. централею вказує його фотографія в паперах Піпчинської, хоч він до тої фотографії не признається. Також не признається він і до різних своїх компромітуючих листів, хоч графольоги ствердили, що це листи, писані його рукою.

Опісля прок. вказує на те, що про зїзд УВО у Львові в січні 1927 мала поліція відомости заздалегідь і саме тоді стверджено присутність Мих. Верб-ого разом з іншими обвинуваченими у Львові.

Таким чином Мих. Вербицький поповнив на думку прок. злочин держ. зради і шпіонажі понад усякий сумнів.

Ольга Вербицька.

Щодо обв. Ольги Вербицької, то для прокуратора нема сумніву, що цю молоду дівчину втягнуло її окруження в злочинну роботу. Відомий лист, писаний симпатичним атраментом, писав на думку прокуратора її брат Іван (підписаний там: Березовський), а вона тільки посередничила у висилці того листу і дописала там кілька слів до Волошака, якого без сумніву знала. Її псевдонім „Мері" приходить нераз у різних записках. Про її роботу як зв'язкового в організації говорить усякі фрагменти з її записок у брульоні і з листів до неї. Для прокуратора ясно, що Ольга Вербицька була посередницею в УВО і перевозила та передавала різні матеріяли.

Юліян Головінський.

Щодо обв. Головінського, то він домагався тут від надком. Мітленера доказів своєї вини і він їх тут йому вичислив. Прок. поминає конфіденціональні відомости про Гол., хоч вони кажуть дуже багато про його евіденційну карту, найдену в паперах Піпчинської, яка є для нього доказом всього. Гол. був шефом львівської станиці УВО і керманичем цілого руху в цій частині краю.

Антін Стефанишин.

Обв. Стефанишин борониться тим, що він усе мав „пеха", бо постійно падав невинно в руки поліції, яка його просто переслідувала. Але знайдено й карту Стефанишина в паперах Піпчинської. До того обв. Вірстюк зізнав спершу, що револьвер для Атаманчука передав йому саме Стефанишин, а хоч він це зізнання потім відкликав, то для прокуратора нема сумніву, що Стефанишин — старий член УВО і небезпечний конспіративний діяч.

Вибори.

Львів: Висліди голосування такі: Листа ч. 1 — 24.730 голосів; листа ч. 24 (вшехполяки) — 13.818; українці листа ч. 18 — 10.392; УПП листа ч. 37 — **6 голосів.** Комуністи одержали 3.580 г. Комун. лів. (шумськісти) ч. 36 — 106 гол. Вислід: 1) сіоністи два мандати (д-р Райх і д-р Лезер), 2) Одинка (безп. бльок співпраці з урядом) один мандат (мін. Квятковскі), 3) вшехполяки один (д-р Перацкі). — Українцям бракувало 3500 голосів до здобуття мандату. Годиться замітити, що на упепівського кандидата не голосували навіть повновласники тої листи ані члени партійного штабу і редакції обох органів („Рада" і „Праця").

Дрогобич: Всіх голосуючих 11,941. З того: 1 дістала 3045 голосів; 2) (ППС) — 1053; 17 (сіоністи) — 5088; 18 (українці) — 1928.

Коломия: 1 — 3903 голосів; 17 — 3703; 33 (Агуда) 1149; **18-ка — 800 голосів.** Всі інші розбиті. 24 (вшехполяки) побиті цілковито.

Варшава. Висліди з 204 обводових комісій (усіх є 364) такі: 1 (проурядовий бльок) — 105,039 голосів; 2-ка (ППС) — 27.175; 4 (Бунд) — 14690; 13 (комуністи) — 46.984; **18-ка (бльок непольських народів) — 37.876;** 24 (вшехполяки) — 58.089; 33 (Агуда) — 19.692. Приблизний вислід: 1 — 5—6 мандатів, 24 — 3 мандати, 13 (комуністи) — 2—3 мандати, **18-ка — 2 мандати,** ППС (2) 1—2 мандати.

Лодзь: 1 — 20.600 голосів; 2-ка (ППС) 32.800 гол.; 25 (Пяст і ХД) — 9.700 гол.; 33 (Агуда) 13.200 гол.; 37 (комуністи) — 20.800; **18-ка — 19.500 голосів.**

Вильно: 24 (вшехполяки) — 5.000 гол.; 1-ка — 8.000 гол.; 2-ка (ППС) — 4.000 гол.; **18-ка — 7.000 гол.**

Перемишль. (Висліди з 10 округів): **18-ка:** 688 голосів, 22-ка (Зубрицький) 1.190 гол.

Добромиль: 1-ка 488, 2-ка (ППС) 843, 10-ка (Бриль) 283, 17-ка (Сіон.) 695, **18-ка 200,** 22-ка (рад. соц.) 280, 24-ка (вшех.) 33 голосів.

Краків. 1-ка здобула 2 манд., ППС (2) — 1 манд. і сіоністи (Тон) 1 манд.

Ярослав. Уневажнено 500 голосів 18-ки.

Городенка. В селі **Чортовець** перервано голосування, тому що виборці були невдоволені з комісії. Для опанування ситуації вислано сильний відділ поліції.

Чортків: 1-ка — 351 гол., 2-ка (ППС) 216, 17-ка (сіон.) 1.115, **18-ка** 101, 19-ка 1, 22-ка (соц. рад.) 5, 39-ка (енд.) 22.

Бережани: (7 окр.) 1-ка — 902, 24-ка (вшех.) 51, 17-ка (сіон.) 270, **18-ка 204,** 26-ка 50.

Львівський повіт: Збоїська 18-ка 229 голосів, 19-ка 8, 20-ка 2; **Дубляни** 26-ка 91, 18-ка 8, 20-ка 1 гол.; **Винники** 18-ка 64, 19-ка 200, 26-ка 10; **Зашків** 18-ка 311; **Завадів** 18-ка 77; **Зарудці** 18-ка 121, **Красне** 18-ка 458, **Чорний Острів** 18-ка 73. **Замарстинів** 18-ка 175 гол.

Тернопіль: (7 окр.) 1-ка 1392, 2-ка 420, 4-ка (Бунд) 3, 10-ка (Бриль) 9, 17-ка — (сіон.) 1201, **18-ка** 362, 19-ка (сель-роб лів.) 50, 22-ка (соц. рад.) 695, 39-ка (вшехпол.) 259 голосів.

Броди: 1-ка 560, 17-ка (сіон.) 1056, **18-ка** 199 гол.

Останні вісти.

Присуд у чортківському процесі

Чортків, 2. березня 1928.

Покінчився тут процес 10 українців обвинувачених у шпіонажі. Засуджені **по пять літ тяжкої вязниці:** Близнюк, Делега, Тарновський, Сивихиба; **по 4 роки:** Яворський і Легенький; **по 3 р.:** Солтишак і Куртяк; **по 2 і пів року:** Недільський і Граб.

717 ЛИСТ ДО СОЙМУ.

До соймових виборів стануло 717 лист, із того 580 влучених до держ. лист. В кождім окрузі припадало около 12 лист на місця. Найбільше розбиття виказують півд.-сх. округи. Найбільше має Золочів, а то 20 лист, опісля Перемишль 19, Тернопіль по 17.

АРЕШТУВАННЯ У ВАРШАВІ.

В часі виборів арештовано у Варшаві богато комун. агітаторів і кількох поважних діячів з виб. комітету Бльоку непольських народів (листа ч. 18) з кандидатом Разнером на чолі. Арештовано також кількох радних Варшави сіоністів усіх за „недозволену" виб. агітацію.

АРЕШТУВАННЯ В КРАЮ.

В селі Розлуч (пов. Турка) арештовано трьох агітаторів 18-ки, в **Долині** арештовано 4 особи за агітацію в користь 18-ки. В Жабю арештовано жінку Шекерика-Доникова і кількох його однодумців за агітацію.

НОВИНКИ.

— АРЕШТИ. В ночі з 2. на 3. березня п. р. арештовано в Рожнітові кандидата на посла з листи ч. 18 Д-РА ВОЛОДИМИРА ГОРБОВОГО і Д-РА ІВАШКЕВИЧА. В той сам час арештовано також в селі Ніневі селянина МИКОЛУ САВАЛАГУ і д-ра медицини ТИМКОВА за агітацію в користь листи ч. 18. В селі Лани станиславівського повіту арештовано селянина ДМИТРА ЛЕВАНДОВСЬКОГО за те, що на вічу УНС-а виступив проти продажної хлібоїдщини та взивав усіх присутніх голосувати на листу ч. 18.

— **Військо і вибори.** В суботу виїхала зі Львова в околицю поважна скількість війська, як кінноти, так і піхотинців. Також з провінції інформують нас про виїзд війська в округи на села. Видно, що вибори відбуватимуться в асистенції війська, як в р. 1922.

— **Заява.** Прошу Шановну Редакцію не відмовити помістити в газеті „Діло" слідуюче: Група людей, невідомого для мене напрямку, в свій час виставила мою кандидатуру в ковельській окрузі на списку ч. 37, без моєї згоди. Своєчасно вислав я до виборчого комітету заяву, щоби мене викреслили зі списку ч. 37. Подаю до загального відома, що не маю нічого спільного з людьми, котрі фігурують на списку ч. 37 як кандидати до сойму і протестую проти їхньої поведінки. — З поважанням **Лука Іщук,** м. Дружкопіль на Волині, Горохівського пов.

— **Львівська хроніка.** Зразкову виставу свого мистецтва дали вчора вломники, які відчинили в білий день між 2. і 3. попол. залізні завіси спортової крамниці на пл. Галицькій і заки персонал вернувся з обіду забрали кількасот зол. із вертгаймівської каси. — У Ринку ч. 27. зачадилась у ночі кухонна служба: одна служниця вмерла, двоє інших відвезли до шпиталя, сильно затроєних. — 36-літній приватний урядовець Едмунд Гартель застрілився з невідомої причини при вул. Сташіца ч. 3.

— **Успіхи хору Д. Котка.** В „Ілюстрованім Курері Цодз." находимо в числі з дня 21. лютого рецензію про виступи згаданого хору в Кракові. Наводимо із неї характеристичні місця. „Щороку приїзжає в гості до Кракова Український Хор, зєднуючи собі щораз більшу популярність, чого доказом є зростаючий за кождим його виступом приплив слухачів. Притягаюча його сила є безсумніву в тому, що складається на характеристичну рису цього хору: природність, сувора, рівномірна тональність, ядерність згуку, скупчена гармонія і „народність" у творах вибраних у програмі і в їх передачі, все це протилежне до неї штучности, атональности, згукової порожнечі, блуканини по широких інтервалах і деякої співацької ексвілібристики, які часто надибуємо в польських хорах. Український хор має в собі елементи мистецтва. Саме та обставина, що вміє він прості пісні, менш-більше одноподні, навіть досить одноманітні, освітлити привабливими колірами, головно завдяки зміній динаміці чудово прикладеній — ця обставина є доказом вродженого музичного почуття і вищого духа музичної інтерпретації...". Хор Котка співає дня 8. і 9. березня в салі Консерваторії у Варшаві до радіо, а 14. і 15-го в Лодзі.

— **Століття пишучої машини.** Минає точно 100 літ від винаходу пишучої машинки, якої перший зразок створив італієць Конті. Пізніше уліпшили його француз Фукаль, англієць Юз, данці Генсген і Малінг. Пишуча машинка має досі одну велику хибу: тараскотить. Американська преса повідомляє, що тепер найшли вже спосіб нечутного писання на машині.

— **Переклад українських законів.** Законодатні (або як пише наша радянська преса: законодальні) акти видані СРСР затверджені у 6 мовах, найбільше уживаних на території Рад. Союзу. Всі ці тексти офіціяльні. Нар. Коміс. Юстиції УСРР звернув увагу на те, що український текст деяких цих актів щодо правильности мови й стилю має хиби, а це може причинитись до неточного їх розяснення. На інтервенцію Нар. Ком. Юст. президія Центр. Вик. Комітету признала необхідним „встановити постійний звязок між редакційними робітниками законодальних установ СРСР та УСРР, щоб виробити єдину юридичну термінольогію для законодальних актів". Можна дуже сумніватись, чи такий звязок направить істнуючі хиби перекладу законів. Точність і ясність перекладу не залежить від „єдиної юридичної термінольогії", яка в двох мовах є і так неможлива, а залежить від знання духа мови, на яку перекладають та легкости стилю. А т. зв. редакційні робітники законодальних установ це здебільша люди надихані канцелярщиною і хто зна, чи — українці.

— **Світова всячина.** У Парижі від кількох днів уже весна; заквітли дерева, температура доходить до 15 степ. — У франц. парляменті внесли проект редукції армії, менше на 24 полки піхоти, 20 полк. кавалерії і 20 батерій артилерії. — Бразилійський пароплав „Малая", що їхав із транспортом нафти із Ню Йорку в Сантос почав горіти. — Два франц. комуністичні посли Садуль і Ваян-Кутюріє купили собі майно на острові біля Сен-Мальо. — У травні збереться в Римі міжнародній конгрес підприємців прилюдної комунікації в містах: трамваїв, авт, автобусів. — За два останні роки Англія виплатила безробітним 50 і пів міл. фунт. шт. допомоги. — Українська радянська продукція фільм збільшилась новинкою „Примхи Катерини II-ої". — В Іркутську засудили 3 членів податкової комісії на смерть „за господарську контрреволюцію". Проти них було 1500 скарг. — У Ленінграді, в Академії Наук, найшли випадково рідку франц. брошуру, видану в 1865 р. тільки в 50 примірниках; є в ній передрук газети виданої Муратом у мент, коли його пробила Шарльота Корде. — У Парижі почнеться процес проти бельгійця Сезарі-Лепер, який підчас війни зраджував німцям бельгійців, що допомагали землякам і французам втікати до війська.

За український мандат у Львові.

На Народний Виборчий Фонд для Львова зложили далі в Центробанку (Львів, Ринок 10, І. п.) на вкладкову книжечку ч. 8450 слідуючі громадяни: Коцюбка Михайло, Грималів — 10 зол.; Комітет з Праги 230 чеських корон, тоб-то 59.66 зол.; д-р Евин Филип, Львів — 100 зол.; Літинський Іван, Львів — 5 зол.; Вінцковський Ярослав, Львів — 10 зол. і кличе: Інж. М. Гамулу й інж. П. Волосенку.

✝ Посмертні згадки.

Іван Дорожинський, довголітний бурмистр місточка Угнова, член т-ва „Просвіти", „Рідної Школи" і властитель млина помер несподівано дня 2. березня 1928. у Львові проживши літ 72. Тлінні останки перевезено до Угнова і похоронено дня 4.III. 1928 у родиннім гробівци на кладовищу в Угнові, про що повідомляє всіх знакомих Громадян тяжкою стратою опечалена Родина. 1633 1—1

ОПОВІСТКИ.

Піврічні пописи елевів висш. Музич. Інститута ім. Лисенка відбудуться в середу 7-ого в год. 4. попол. (низші і середні роки) і в четвер 8-го в год. 7. вечером (висші роки) оба рази у великій салі Муз. Т-ва вул. Шашкевича 5. Вступ вільний за програмкою в ціні 50 сот. 1631 1-2

На „Рідну Школу" жертвувала філія Селянської Спілки в Пільзні 232 Кч., вискані з продажі річей по бл. п. Іванові Бойко зі Святослава (Сколе). — Щиру дяку за память і прихильність складає Головна Управа. 1631

Звичайні Загальні Збори Філії Українського Краєвого Товариства Опіки над Інвалідами в Тернополі відбудуться дня 18. марта 1928 р. в годині 4-ій пополудни в льокалі читальні „Просвіти" при вул. Міцкевича ч. 11 в Тернополі з таким денним порядком: 1. Відчитання протоколу попередніх Загальних Зборів. 2. Звіт уступаючого Виділу Філії. 3. Звіт Контрольної Комісії. 4. Вибір нового Виділу. 5. Внески і запити. На випадок браку комплету Збори відбудуться з тим самим денним порядком і в тім самім льокалі в год. 4.30 попол. без огляду на число присутних членів. — **Виділ Філії „УКТОНІ" в Тернополі.**

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ.

ГОДИННИК Ваш буде найліпше направлений в найбільшій годинникарській робітні **Івана Зельтенрайха**, Львів, пл. Марійська 5. — З провінції просимо репарації присилати почтою. — Старомодні дамські годинники перероблюємо на ручні. 3 6) 66—?

ҐАЗДИНІ інтелігентної, чесної, працьовитої, спокійної, солідної доматорки, яка уміла би вибагливо, смачно варити, печи, особи молодої, симпатичної, здорової і корпулентної пошукується до самостійного заряду. Зголошення до Адмін. „Діла" під „Гармонія". 1611 3-3

СЕМИНАРИСТКА глядає лекції до дітей або до заряду домом. „Семинаристка". 1619 3-3

ПАНЕ Земон Диденко! Полагодьте зараз справу з Більблем! Лішинський. 1-3

ФІРАНКИ, капи, ручної роботи найдешевше Ванк, площа Марійська 5/І пов. 1615 6) 1-?

ФОРТЕПЯНИ на ріжні ціни під гарантією продає: Ганак, Пілсудського ч. 21, І. пов. 1632 1-10

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

Специяліст недуг легінів, серця і жолудка

д-р Фелікс Ган

ЛЬВІВ, ГОРОДЕЦЬКА 46.

1058 **Пересвітлення Рентґеном** 23—24

Дентист Яків Масс

Львів, вул. Сикстуська ч. 17/ІІ.

Скріплювання хитаючихся зубів, пльомбування й виривання зубів без болю. Штучні зуби в кавчуку і золоті після американської системи. Пацієнтів з провінції полагоджується в найкоротшому часі. П.Т. Урядовцям і студентам значна знижка. Полекші в сплатах. 1620 2-5

ВЕЛИКА ПРОДАЖ

2000 м.	батисту шовк.	по зол.	2·20
800 „	димки	„	1·70
1500 „	англ. полотна	„	1·30
1000 шт.	ручників до купелі	„	3·25
200 м.	оксфорду на фартушки	„	1·30
5000 „	фланелі гладк. і десен.	„	1·50
2000 „	ручників	„	1·20
1000 шт.	ручників відпасованих	„	1·25
3000 м.	зефіру жирард. і закорд.	„	1·80
1500 шт.	простирал відпас.	„	5·25
2000 м.	кретону на фіранки	„	1·25
500 „	фіранок	„	1·10
1500 „	обрусів	„	5·50
1500 „	білого полотна	„	1·40
500 туз.	серветок — 3 штуки	„	1·00
500	стирок відпас.	„	1·30
500 туз.	хустинок до носа 6 шт.	„	3·00
500	зимових пледів	„	6·50
5000 м.	реш. біл. полотна найл. якість		1·50
300	гарнітурів 3 частинні	„	10·50
1000 м.	сатини на ковдри	„	2·20

Шевйоти бельські на одаги від зол. 12 – 20

Галицький Магазин Новостей

1600 Львів, вул Галицька 15. 3-3

Замовлення полагоджуємо відворотною почтою.

Ширіть наш часопис!

РІЛЬНИКИ

вживайте

ШТУЧНИХ НАВОЗІВ:

ТОМАСИНУ, 3-4
СУПЕРФОСФАТ,
АЗОТНЯК,
ПОТАСОВІ СОЛИ:
Краєві і Страссфурські
СІРЧАН АМОНУ, КІСТЯНІ МУЧКИ, САЛІТРУ, УСПУЛЬОН, ЗЕЛІО

ЙОСИФ КАРРАХ

ЛЬВІВ, ВУЛ. КОСЦЮШКИ 18.

Цінники і поучення висилаю безплатно.

ЖУРНАЛІ ВЗОРИ КРОЇ МАНЕКІНИ

3—3

Р. ЛЯНДАУ ЛЬВІВ Чарнецького 3.

Подяка.

За безкорисне вилічення мене з туберкулічної недуги грудей і горла, складаю Високоповажаній Пані Анні Лопатинській з Косова найщирішу подяку.

Анна Бовичева
Косів коло Коломиї.

Присилайте передплату!

1. Гарна, велика і практична форма
2. Приємний, тревалий, відсвіжуючий запах
3. Обильне в тонщі, чисте і лагідне
4. Густа, мягка піна
5. Надзвичайна сила чищення
6. Найбільша видайність, щадність і дешевість

ЦЕ Є ВЕЛИКІ ПРИКМЕТИ

C-Z-W

МИЛА зі ЛЬВАМИ

!!! КОРИСТАЙТЕ З НАГОДИ !!!
Дешевий тиждень жіночого краєвого і закордонного білля від 5. березня. Піпес, Львів, Боімів 7.
Показчикови витинку даємо 5% опусту з реклям. цін виставових.

КУРИ орпінгтони, жовті — дуже гарні. Яйце 1 зол. Стефанія Боурдов Брахівка почта Соколівка к. Ожидова.

Надзірна Рада Центрального Кооперативного Банку „Краєвий Союз Кредитовий" з відповідальністю уділами У ЛЬВОВІ

скликує на основі § 45 і 47 статуту

XXIX. Звичайні Загальні Збори

на день 22. березня 1928 р. в годині 4-ій пополудні в домівці „Центробанку" у Львові, Ринок ч. 10, з отсим порядком нарад (§ 52 статуту).

1. Відчитання протоколу з останніх Загальних Зборів. 2. Звіт з діяльности за діловий рік 1927 з замкненням рахунків, білянсом і рахунком зисків і страт за 1927 р. 3. Звіт Контрольної Комісії з провірки білянсу і рахунку зисків і страт за 1927 р. 4. Внесення Надзірної Ради на розділ чистого зиску (§ 23 і 45 а статуту). 5. Вибір 4-ох членів Надзірної Ради на місце уступаючих. 6. Зміна § 5, уступ ґ) статуту (§ 52, е) статуту). 7. Вибір трьох членів Контрольної Комісії (§ 52 і) статуту).

Право участи в Загальних Зборах мають всі члени „Центробанку", що доповнили свої зобовязання відносно вплати уділів по думці постанов статуту (§ 16 і 60). — Кождий член має лиш оден голос, незалежно від кількости посіданих ним уділів. За леґітимацію служить уділова книжочка (§ 50 статуту). — В Загальних Зборах беруть участь члени особисто. Правні особи заступають їх повновласники. Повновласником кооперативи і іншої правної особи може бути лише член Дирекції або Надзірної Ради, дотичної кооперативи, зглядно член Управи дотичної правної особи, або в обох случаях фізична особа, яка є вписана в реєстр членів „Центробанку" (§ 21 статуту).

Річний звіт і замкнення рахунків виложені в льокалі „Центробанку" (Ринок ч. 10, І. поверх) до перегляду членів.

Львів, дня 2. березня 1928.

За Надзірну Раду Центрального Кооперативного Банку „Краєвий Союз Кредитовий" з відповідальністю уділами у Львові.

Д-р Володимир Охримович в. р. предсідник.
Микола Заячківський в. р. секретар.

Перша Галицька вкрібня радіоапаратів

„ВАРРАДІО"

Львів, ЯНІВСЬКА 37. Тел. 30-33.

NEUTRODYNA 5-ти ламп.

це найліпший апарат.

Комплетний матеріял першоклясної якости до будови враз з люксусово виконаною скринкою, відповідно поверченою плитою і податком 350·— зол. До комплету додаємо плян а по вибудуванню безплатно строїмо. 1574 4—4

Части на 3-ламп. апарат 100·— зол.

За редакцію відповідає Василь Мудрий. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Видавничої Спілки „Діло". Львів Ринок ч. 10.